

Bandes
de so

Premis Goya 2000: The winner is ...

Hazael González

Els Oscars del cine espanyol (salvant les distàncies) s'han convertit en un referent cultural important, i més important encara, monetari. I és que els primers anys no ens en temíem més que quatre rates... però sí, sens dubte fa goig que a la gent li donin premis i que uns altres els sàpiguen valorar, ja que està comprovat que ara per ara puguen les recaptacions a taquilla, i al cap i a la fi això és el que importa...

Per si algú ho ignora, aquests premis també compten amb un apartat de banda sonora original, i és que en aquest país nostre també tenim compositors, qui ho havia de dir... Els nominats de la present edició varen ser, concretament, Antonio Meliveo per *Plenilunio* (Imanol Uribe), Roque Baños per *La comunidad* (Álex de la Iglesia), Nacho Mastretta i el grup NawjaJean per *Asfalto* (Daniel Calparsoro) i José Nieto per *Sé quién eres* (Patricia Ferreira), and *the Goya goes to...* cap sorpresa: José Nieto, un compositor a qui sense dubte devem molt, i no només per la qualitat de la seva feina, sinó també per la preocupació per la conservació i recuperació de la música de cine d'aquest país... però, home, crec

que deu estar fart de pujar a la tarima, perquè en quinze jornades que duim de premis, l'han nominat nou vegades i ha pujat a la palestra ni més ni manco que sis vegades, si comptam aquesta. No és per res, però és una mica exagerat.

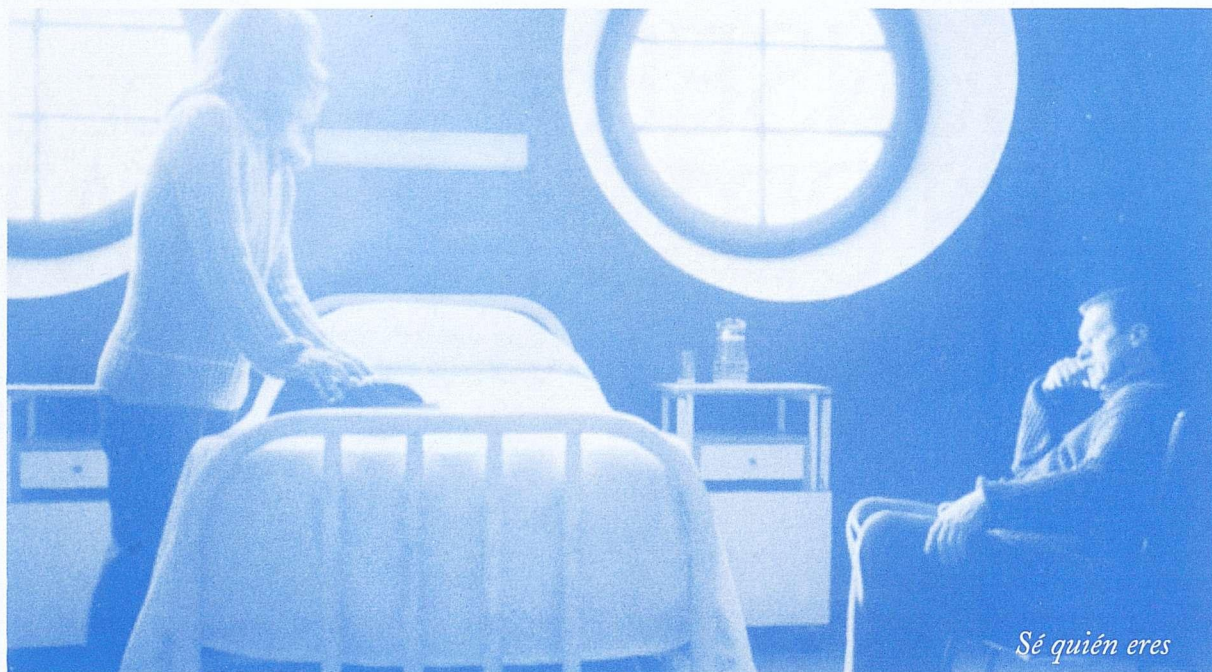
I repetesc que no es discuteix la vàlua d'un verdader mestre al qual no estarem mai prou agraïts, i de qui, a més a més, no deixarem de gaudir mai de treballs com *El Caballero del Dragón* (Fernando Colomo, 1985), *El Lute, camina o revienta* (Vicente Aranda, 1987), *El bosque animado* (José Luis Cuerda, 1987, el seu primer Goya), *El rey pasmado* (Imanol Uribe, 1990, un altre Goya), *La pasión turca* (Vicente Aranda, 1994, un altre Goya)... No és gens exagerat reconèixer que, sense José Nieto, la música de cine espanyol no seria la mateixa ni seria al lloc en què avui es troba, però sincerament, crec que fins i tot ell mateix estaria d'acord amb mi que ja n'hi ha prou...

I per què? Perquè és hora de reconèixer mèrits a qui també els té: Roque Baños ha estat nominat per primera vegada, i els seus treballs són de la talla de *Torrente, el brazo tonto de la Ley* (Santiago Segura,

1998), *Goya en Burdeos* (Carlos Saura, 2000) o també *Obra Maestra* (David Trueba, 2000), per citar-ne alguns... i la mateixa *La comunidad* és una verdadera meravella. I per donar un exemple entre molts d'altres, la feina del debutant Pablo Cervantes a *You're the One* (José Luis Garcí) bé valia una nominació entre tantes que li han donat escampades al film...

La veritat, en una edició que ha sorprès tothom premiant nous talents com Achero Mañas per *El Bola* (que se n'ha duit el Goya a la millor pel·lícula, nou director i actor revelació, entre unes altres més), no hauria estat malament una mica d'aire fresc pel que fa a banda sonora... Haurem d'esperar l'any que ve, a veure què passa, perquè no hem d'oblidar que aquest pròxim any hi ha nous vents a l'Acadèmia després que Marisa Paredes hagi passat a substituir Aitana Sánchez-Gijón en la presidència, i això sempre és una bona excusa per demanar canvis.

Per poc se m'oblida: el Goya a la millor cançó va ser per a *Figitivas*, de Manuel Malou, J.J.Chaleco i Natbocara, per al film del mateix títol, dirigit per Miguel Hermoso. ■

Sé quién eres